

[Aksel Larsen.]

fordi det er fuldt forsvarligt at låne penge til en god forretning, samtidig skal bevilges med bidrag fra skatteyderne.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Hr. Aksel Larsens sidste bemærkning giver mig anledning til at sige, selv om det måske lå i mit første svar, at den tekniker-rapport, som blev udarbejdet på grundlag af principbeslutningen, som hr. Aksel Larsen vil huske, kom til det resultat, at man ud fra tekniske og økonomiske synspunkter måtte anbefale, at man fortsat udbyggede Kastrup, indtil man kunne foretage en praktisk taget samlet overflytning til Salt-holm til sin tid. Det var på det grundlag, folketinget vedtog principbeslutningen. At den grundtanke nu må betragtes som mindre realistisk både af hensyn til de forureningsproblemer, som har fået stigende vægt, og af hensyn til, at væksten i lufttrafikken er blevet større end antaget, og at størrelsen af de investeringer, der derfor bliver nødvendige for at klare tilvæksten i Kastrup, også har fået en anden karakter. Alle disse ting gør, at det lovforslag, der fremsættes for folketinget til sin tid, må komme til at hvile på betragtningen om en gradvis udflytning. Det er klart, at vi i ministeriet for offentlige arbejder sigter på først og fremmest at få fjernet den mest generende og den mest forurenende del af trafikken, og så må vi altså vende tilbage til sagen, når vi har vore sager mere klar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Et af Kai Moltke til justitsministeren stillet spørgsmål udgår på grund af spørgerens sygdom.

Af *Juul-Madsen* til justitsministeren:

„Hvilken juridisk betydning har udtalelser i folketingsudvalgets betænkning for den senere fortolkning af loven?“

Juul-Madsen: En fuldmægtig i justitsministeriets lovkontor, som tillige er lektor i jura ved Københavns universitet, har afgivet et privat responsum, hvori han hævder, at undervisningsminister Helge Larsen uden at komme i konflikt med styrelsesloven godt

kan efterkomme studenterrådets ønske om valgeregler, som udelukker et mindretal fra at opnå forholdsmæssig repræsentation i universitetets styrelsesorganer. Denne fortolkning er klart i modstrid med folketingsudvalgets betænkning, hvori det hedder:

„... at der gennem forholdstalsvalg-måden sikres en rimelig repræsentation for de forskellige synspunkter, som måtte findes blandt de studerende og lærere.“

På denne baggrund har jeg bedt den højt-ærede justitsminister redegøre for, hvilken juridisk betydning en udtalelse i et folketingsudvalg har for fortolkningen af en lovbestemmelse. Som folketingsmedlem uden juridisk uddannelse forekommer det i hvert tilfælde mig betænkeligt, at en jurist mener, at en minister kan tillade sig at fortolke en lov, så den kommer til at indeholde præcis det modsatte af det princip, folketingsudvalgets flertal har redegjort for i betænkningen. Denne fortolkning vil få til følge, at loven administreres i overensstemmelse med det synspunkt, der blev forkastet i folketinget, og i modstrid med det synspunkt, folketingets flertal gav udtryk for. Må jeg hertil føje: vi skulle dog gerne holde fast ved, at demokrati i vor del af verden betyder, at også mindretal skulle kunne opnå en forholdsmæssig repræsentation.

Justitsministeren (Thestrup): Ved besvarelsen af spørgsmålet om, hvilken betydning for fortolkningen der kan tillægges udtalelser i forarbejderne til en lov, er det naturligt at sondre mellem to hovedgrupper af tilfælde.

Spørgsmålet kan således for det første blive aktuelt, når man skal fastlægge betydningen af et bestemt udtryk eller en bestemt vending i en lovtekst. Denne form for fortolkningsvirksomhed udgør jo kernen i domstolenes virksomhed, og selv om man vel næppe kan tale om, at de bidrag til fortolkningen, der findes i lovens forarbejder, i egentlig forstand er bindende for domstolene, er det dog et karakteristisk træk i dansk retspraksis, at sådanne fortolkningsbidrag tillægges betydelig vægt. For nogle år siden gennemførte professor, dr.jur. von Eyben en undersøgelse af, i hvilket omfang lovmotiver faktisk tillægges betydning i domstolenes praksis, og specielt for så vidt